

[Indenrigsministeren.]

get, aabnes der al den Adgang, som en Købstadkommune kan ønske, til uden Ministeriets Billigelse at stifte midlertidige Laan og Kassekreditter, naar den blot holder sig indenfor en Begrænsning, som er rimelig.

Hvad angaar Bestemmelserne om Ministeriets Tilladelse til, at Købstadkommunerne yder Garantier eller gaar ind i Kautationer, saa er det, som her foreslaas, intet andet end en Lovfæstelse af gammel Praksis og af den Form for Samarbejde mellem Kommunerne og Ministeriet, som har udviklet sig gennem Tiderne. Og naar det ærede Medlem lægger Mærke til den Regnskabsform, som af mere end een Købstadkommune er bragt til Anvendelse, lægger Mærke til, hvad man paa Købstadregnskaber her og der opfører blandt Aktiverne, vil det ærede Medlem sikkert give mig Ret i, at det vilde være en højst betænkelig Ting at give det i Kommunalbestyrelsernes Haand ganske frit at foretage Køb og Salg af Ejendomme, naar blot ved Købet Midlerne kunde tages af Driftsindtægterne og ved Salget Midlerne henlagdes til Kapitalformuen. Jeg vil, hvis det ærede Medlem ønsker det, være i Stand til at nævne ham mere end eet Eksempel paa de uheldige Følger, dette vilde kunne faa. Jeg skal i øvrigt i Anledning af denne Paragraf indskrænke mig til at henvise til de Bemærkninger til Paragraffen, som findes i Motiverne til Lovforslaget. Jeg tør sige, at der der er givet en fuldt ud fyldestgørende Redegørelse for de Motiver, som har ført til, at Lovforslaget paa dette Punkt er forment saaledes, som Tilfældet er.

Det ærede Medlem sagde noget om, at Bestemmelserne i § 23 virkede udfordrende paa mange. Jeg maa sige, at dette vilde jeg i overordentlig høj Grad beklage, thi det har paa ingen Maade været Hensigten, og der kan ikke i Bestemmelsernes reelle Indhold ligge nogen Udfordring. Skulde en saadan findes i den Form, Bestemmelserne har faaet, er jeg naturligvis i saa Henseende meget rede til en Forhandling med det ærede Medlem. I den samme Forbindelse omtalte det ærede Medlem Ministeriets Stilling til disse Bestemmelser. Det ærede Medlem havde aabenbart været ude for at søge efter en Begrundelse der-

for og mente at have fundet en saadan i Ministeriets Frygt for at blive arbejdsløs, hvis det ikke kunde blande sig i Kommunernes Anliggender. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at i saa Henseende behøver han paa ingen Maade at nære nogen Formodning. Fra Ministeriets Side har man aldrig nogen Sinde ønsket at blande sig i Petitesseer indenfor Kommuneforvaltningen, men man har baade Pligt og Ret til at overholde de gældende Bestemmelser og de Tillæg til disse, som gennem Praksis er skabt, saavel som til alvorligt at paatale, hvor disse tilsidesættes; og dette er sket i ikke helt faa Tilfælde, ogsaa i Tilfælde, som er det ærede Medlem særdeles velbekendt. I saa Henseende er jeg naturligvis gerne til Disposition for det ærede Medlem med Eksempler, som viser, hvorfor de Bestemmelser, som er nedlagt i Lovforslaget, er fornødne af Hensyn til et økonomisk sundt Kommunestyre.

Angaaende Lovforslagets Bestemmelser i § 33 om Revision af de kommunale Regnskaber er der gjort en Række Bemærkninger. Flere ærede Ordførere har ønsket, at Revisorernes Pligt nærmere præciseres i selve Lovforslagets Tekst, og udtalt Ønske om, at den Redegørelse derfor, som findes i Bemærkningerne, maatte finde Optagelse i selve Teksten. I saa Henseende vil der neppe kunne vise sig Vanskeligheder. Jeg tvivler ikke om, at Formen derfor uden Vanskelighed vil kunne findes. Jeg forstod, at flere ærede Ordførere, deriblandt ogsaa det ærede 10de Medlem for 2den Kreds, var veltilfredse med Bestemmelsen om, at der kan stilles til Disposition for Revisorerne et Beløb til Lønning af regnskabskyndig Medhjælp, men det ærede Medlem ankede, saa vidt jeg forstod, over, at der ikke var tillagt Revisoren selv et Honorar. Ja, derom skal jeg sige, at der er dog i Lovforslaget aabnet Mulighed for, at Revisoren selv indkasserer det Beløb, som stilles til Disposition, saafremt han ifølge sin Stilling eller sin Uddannelse er regnskabskyndig, saaledes at han er i Stand til paa forsvarlig Maade selv at røgte Revisorhvervet. Det ærede Medlem ved saa vel som jeg, at det desværre mange Steder staar smaat nok til med den Omhu, som udfoldes af Revisionen, med den Kyndig-